

Vlaams
Parlement

vergadering **C192**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 28 maart 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het inzetten van drones bij bouwovertradingen – 1433 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Bruno Tobback aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de band tussen het vergunningenbeleid en de alarmerende achteruitgang van weidevogelsoorten in Vlaanderen – 1445 (2016-2017)	5
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de cel Vlaamse en strategische investeringsprojecten (VIP-cel) – 1453 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de evaluatie van de cel Vlaamse en strategische investeringsprojecten (VIP-cel) en de complexe projecten – 1507 (2016-2017)	8
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een verdeling van de korting op het vast recht in de waterfactuur in geval van co-ouderschap na scheiding – 1456 (2016-2017)	12
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de recentste cijfers met betrekking tot de handhaving van de ruimtelijke ordening – 1510 (2016-2017)	14

VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het inzetten van drones bij bouwovertradingen – 1433 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Elk jaar schrijft de bouwinspectie tussen de zeshonderd en achthonderd processen-verbaal uit omdat we te hoog, te diep of te breed bouwen. Het gevolg kan zijn dat de overtreder een of meerdere muren moet afbreken of iets anders moet aanpassen.

Minister, hieromtrent hebben we recent in de krant kunnen lezen dat u drones ziet als een geschikt systeem om in de toekomst bouwovertradingen vast te stellen. Drones zouden het werk van inspecteurs op het terrein wat makkelijker kunnen maken. Zo kan een drone immers vanuit de lucht beelden en foto's maken die een goed overzicht geven van bijvoorbeeld illegale bijbouw op minder toegankelijke plaatsen. Een concreet plan zou er op dit ogenblik nog niet zijn, maar u zou de mogelijkheden bekijken om een proefproject op te starten in Anderlecht.

Dit doet me terugdenken aan de ophef die er enkele jaren geleden was met betrekking tot de anonieme inspecties. Toenmalig minister van Ruimtelijke Ordening Philippe Muyters gaf toen te kennen dat een anonieme inspectie betekent dat een inspectie wordt uitgevoerd zonder dat de verbalisant zich heeft gelegitimeerd. Net zoals politie en gemeentelijke verbalisanten, beschikken verbalisanten van het Agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) over een betredingsrecht van een bouwplaats en gebouwen op grond van het opsporen van bouw misdrijven. Alle verbalisanten beschikken vandaag over een legitimatiekaart en kunnen zich te allen tijde legitimeren, ook al is daar niet altijd nood aan. Dit geldt in het bijzonder voor vaststellingen vanaf de openbare weg. Uiteraard wordt wel de legitimatiekaart getoond wanneer daarom wordt verzocht. Ik neem aan dat die drones geen legitimatiekaarten bij zich zullen hebben. Daarom mijn specifieke vragen.

Wat is de wettelijke basis om inspecties met drones uit te voeren? Is het juridische kader zoals het vandaag vastgesteld is, voldoende uitgerust om dergelijke processen-verbaal uit te voeren of zijn wijzigingen noodzakelijk? Voor welke bouw misdrijven wenst u drones in te zetten? Voor het uitvoeren van werken of enkel voor functie- of bestemmingswijzigingen? Hoe verhoudt dit zich volgens u met het proportionaliteitsbeginsel? Hoe verhoudt zich dit tot het belang dat in het recente Handhavingsprogramma Ruimtelijke Ordening gegeven wordt aan preventie en herstel? Duwen we de slinger niet volledig de andere kant uit met een dergelijke beleidskeuze? Gaan de drones in het proefproject in Anderlecht enkel observeren vanop de openbare weg of kan men ook de eigendommen van de burgers overvliegen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega Peeters, op dit moment worden er nog geen inspecties met drones uitgevoerd. Het is wel een mogelijkheid die wordt overwogen, zoals dat ook in Anderlecht is aangekondigd. Wij kiezen in Vlaanderen voor Radicaal Digitaal. De inzet van die drones kan daar perfect op aansluiten. Niet alleen de bouwinspectie kan daar gebruik van maken, ik denk ook aan de landbouw, waar het al gebruikt wordt, aan milieu, natuur en grondverzet.

Naar aanleiding van de voorzet die Anderlecht autonoom had gegeven – dat is niet in overleg met ons gebeurd – heb ik aan mijn diensten gevraagd om het juridisch

kader te bekijken en te zien hoe we dat in de praktijk kunnen brengen. Het inzetten van drones zal gebeuren voor de dossiers waarin het nuttig is, en zeker niet voor elke overtreding. Dat spreekt voor zich. Het onderscheid tussen werken of functiewijzigingen is op dat vlak niet zo relevant. Er zal wel worden gekeken naar de voordelen die een inspectie vanuit de lucht kan geven. Hierbij wordt uiteraard rekening gehouden met zowel de gewestelijke als de gezamenlijke prioriteiten.

Het idee om drones in te zetten voor de controle en inspectie van inbreuken, is louter een keuze over de middelen die we kunnen inzetten. Het is geen wijziging van het beleid. We moeten durven innoveren en nadenken over nieuwe mogelijkheden. Het is dus een aanvulling op het instrumentarium.

Mijn diensten onderzoeken op dit moment het proefproject dat is aangekondigd in Anderlecht. Het is de evidentie zelf dat de controles zullen worden uitgevoerd met respect voor alle rechten en privacy. Het specifieke aspect van de observaties vanaf de openbare weg of vanaf het eigendom van verschillende burgers, zal deel uitmaken van de studie waar mijn diensten mee bezig zijn.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik sta niet zozeer afkerig tegenover inspecties, maar wanneer die straks allemaal anoniem gaan gebeuren, lijkt me dat toch wel wat moeilijker. Een tweede gegeven is: wat met de milieuovertreding? We zitten straks in één globaal omgevingsdenken. Milieugerelateerde misdrijven gaan vaak gepaard met geur- of geluidsoverlast. Dat is moeilijker vast te stellen dan iets dat gerelateerd is aan ruimtelijke ordening. Gaat men dat ook daar naar uitbreiden?

Ik moet refereren aan een heel andere materie. In november vorig jaar hadden we het ook over drones en meer specifiek over een methode voor de beheersjacht. Het ging erover of we drones niet kunnen gebruiken om de overdreven everzwijnpopulatie te kunnen detecteren en zodoende aan beheersjacht te doen. Toen was het antwoord dat drones niet zonder meer kunnen worden ingezet boven natuurgebieden. Nu gaan we in het kader van het proefproject iets ruimer en gaan we drones gebruiken voor inspecties. Ik zeg opnieuw dat ik als dusdanig niet tegen inspecties ben, maar door het feit dat men zich niet hoeft te legitimeren, lijkt het me toch iets moeilijker.

Anderzijds is er natuurlijk de digitale evolutie. We weten dat bij wegeniswerken en zeker bij bouwwerken er ook geregeld drones worden ingezet om ter plaatse te kunnen vaststellen wat de beste oplossing is. Maar ik stel mij toch vragen met betrekking tot de privacy hieromtrent.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega, de bezorgdheden die u formuleert, zijn de zaken die wij natuurlijk ook verder onderzoeken en die we aan de hand van de eventuele proefprojecten ook verder zullen bekijken. Het spreekt voor zich dat dit ook allemaal in orde moet zijn in het kader van de privacywetgeving.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Wij zijn verder ook voor het digitale luik, dus wat dat betreft, volgen we het verder op.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bruno Tobback aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de band tussen het vergunningenbeleid en de alarmerende achteruitgang van weidevogelsoorten in Vlaanderen – 1445 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp-a): Wat het vorige punt betreft, wil ik nog zeggen dat als we de jacht willen opvolgen, zo heb ik vandaag begrepen, we die drones veeleer boven iemands tuin zullen moeten laten vliegen dan boven natuurgebieden. Het is dus misschien op die manier op te lossen.

Minister, ik heb mijn vraag ingediend naar aanleiding van de rode lijst van broedvogels in Vlaanderen, waaruit blijkt dat, zeker wanneer het gaat over weidevogelsoorten, de resultaten voor Vlaanderen dramatisch zijn en dat in het algemeen een aantal soorten – ik heb in mijn vraagstelling het voorbeeld van de ringmus gegeven – in de laatste tien jaar met meer dan 90 procent achteruit zijn gegaan in Vlaanderen. De lijst wordt steeds langer. We zijn kampioen in het aantal bedreigde en ernstig bedreigde soorten. En jammer genoeg lopen we nogal achterop in de evolutie van het aantal soorten dat niet in gevaar is.

Vooraf weidevogelsoorten worden in het bijzonder bedreigd door intensieve landbouw en intensief landbouwgebruik van de grond. Zij zijn in een zeer preciaire situatie in Vlaanderen. Daarom leek het mij ook nuttig om even een evaluatie te maken. Ik heb het opgehangen aan het feit dat de adviesverlening van het Agentschap voor Natuur en Bos door de jaren heen ook wel geëvolueerd is, maar op zich is dat niet het voornaamste element in de discussie. Er is blijkbaar toch iets mis met de manier waarop we de koppeling maken tussen aan de ene kant vergunningsbeleid in landbouwgebied en voor landbouwactiviteit en aan de andere kant onze engagementen voor het beschermen van een aantal kwetsbare vogelsoorten, en in het bijzonder weidevogels.

Er is de afgelopen jaren inderdaad een evolutie in het adviesbeleid van ANB, waarbij men alleen maar meer strikt toeziet op natuurelementen, en niet meer op de brede toetsing van aan de ene kant vogelbescherming en aan de andere kant de landbouwpraktijk. Is daar een evaluatie van gemaakt? Is het de bedoeling om dat te doen?

De verantwoordelijkheid wordt nu toch autonomer uitgeoefend door lokale overheden, want zij zijn meestal de vergunningverlener. Is er daar een monitoring van? Is er een monitoring op het vlak van de beheersovereenkomsten, wanneer het gaat over de bescherming van weidevogelsoorten? Is er een bewustzijn bij de minister, het kabinet en het beleid dat de alsmaar intensiverende landbouwpraktijken toch wel stilaan bijzonder negatieve effecten hebben op een aantal specifieke diersoorten en bedreigde diersoorten in Vlaanderen?

We hebben wel een aantal engagementen rond standstill van soorten ten opzichte van Europa. We zijn die op dit moment allesbehalve aan het halen. Zijn er maatregelen die in overweging worden genomen om die wel te halen? Want op dit moment komen we in de verste verte niet in de buurt.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega, de evolutie van de fauna en flora in het platteland is natuurlijk van heel veel zaken afhankelijk. Dat is niet zomaar één aspect. Het gaat niet louter terug tot alleen het advies met betrekking tot

bepaalde vergunningsplichtige activiteiten van één overheidsdienst. De effecten van de vergunningsverlening op de evolutie van fauna en flora in het landelijke gebied is dus niet zo gemakkelijk eenduidig te monitoren en te omschrijven, zodat de evaluatie niet zo evident is. Daarenboven geeft de focus die het Agentschap voor Natuur en Bos legt in de adviesverlening, ook uitvoering aan de taken van het agentschap zelf.

De beheersovereenkomsten voor akker- en weidevogels bestaan uit maatregelen waarvan de meeste al hun nut hebben bewezen. De maatregelen zijn ontworpen op basis van kennis in binnen- en buitenland en ook terreinproeven. Wintervoedselmaatregelen zorgen voor een betere overwintering en ook fitte akkervogels in het voorjaar. Buitenlands onderzoek toont aan dat dergelijke wintervoedselveldjes voor heel wat akkervogelsoorten ook echt extra voedsel bieden. Bovendien worden op dergelijke veldjes soms zeldzame wintergasten waargenomen, bijvoorbeeld de witkopgors. Waarnemingen in het veld van bijvoorbeeld de VLM-bedrijfsplanner (Vlaamse Landmaatschappij) onderschrijven die waarnemingen. Voor weidevogels is het duidelijk dat het uitstellen van de maaidatum of het tijdelijk beperken van de veebezetting op geschikte percelen, meer kans biedt op succesvolle broedgevallen.

Om de relatie tussen beheersovereenkomst, het uitgevoerde beheer en de respons van soorten aan te tonen, wordt er sinds 2010 een meer structurele monitoring uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO). Algemeen lijken akkervogels sneller te reageren op maatregelen dan weidevogels. Voor de broedvogels die voorkomen in landbouwgebied, is het niet allemaal kommer en kwel, schrijft het INBO letterlijk. In heel wat akkerbouwgebieden is een opmerkelijk herstel van de geelgors merkbaar, wat mogelijk toe te schrijven is aan de beheersmaatregelen van landbouwers. De recente cijfers wijzen zelfs op een toename van de geelgors met meer dan 40 procent over de laatste tien jaar. Ik citeer dan het INBO zelf.

Het onderzoek, uitgevoerd door het INBO, loopt verder. Normaal is dat tot 2018, maar we zullen dat sowieso verderzetten, zodat we ook de langetermijnevoluties kunnen vaststellen.

Voor het behoud van soorten heb ik overeenkomstig de prioriteiten een programma uitgewerkt voor de opmaak van soortenbeschermingsprogramma's. Deze bevatten maatregelen voor die soorten die aanvullend op de inspanningen voor de Europese beschermde habitat nood hebben aan extra inspanningen om tot een gunstige staat van instandhouding te komen. Momenteel zijn er negen soortenbeschermingsprogramma's goedgekeurd en zes in voorbereiding.

Op de meerjarenplanning van het ANB zijn momenteel 29 dergelijke programma's gepland voor de periode 2015 tot 2021. De uitvoering van die noodzakelijke maatregelen wordt verzekerd via onder meer de verankering in beheersovereenkomsten, in het kader van de tweede pijler van het Europees gemeenschappelijk landbouwbeleid, maar ook overheidsopdrachten, subsidies en dergelijke. Met het besluit voor het natuurbeheerplan zullen er ruime mogelijkheden ontstaan om het leefgebied van die soorten ook te verbeteren en dan vooral ook in het landelijk gebied.

De beheersovereenkomsten worden gericht ingezet voor specifieke soorten. Zo zijn er sinds dit jaar onder impuls van de goedgekeurde soortenbeschermingsprogramma's nieuwe beheerpakketten voor de grauwe kiekendief en de hamster: twee soorten die bij uitstek het landelijke gebied nodig hebben. De eerste 'vogelakkers' volgens deze beheersovereenkomst worden dit voorjaar aangelegd in een kernzone waar wordt ingezet op de terugkeer van de grauwe kiekendief. Deze maatregelen komen ook andere soorten van het platteland ten goede. Daarnaast blijven bestaande beheersovereenkomsten voor akker- en weidevogels ingezet.

De verenigbaarheid van akkerbouw, groenteteelt en veehouderijactiviteiten met het behoud van biodiversiteit en van soorten, is een van de kerndoelstellingen

van het GLB. Sinds 2015 zijn de Europese landbouwers verplicht om op hun akkers en graslanden drie 'vergroeningsmaatregelen' toe te passen: de teeltdiversificatie, het ecologisch aandachtsgebied en het blijvend grasland.

Het Natuurdecreet met zijn uitvoeringsbesluiten in combinatie met het Bosdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten bevat een hele set aan regels die ervoor moeten zorgen dat zowel de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur behouden blijft. Die set aan regels bevat een passieve pijler, waarbij een stelsel van verbods- en gebodsbepalingen wordt opgenomen, maar er zijn natuurlijk ook vergunningen en toetsen, die samen met de handhaving ervoor moeten zorgen dat de natuurwaarden behouden blijven, als een actieve pijler, in het kader waarvan actieve en op natuurbehoud gerichte maatregelen worden genomen. Hoewel Europees te beschermen natuur een belangrijke focus uitmaakt van het Vlaamse natuurbeleid, zijn het beleid en de rechtsregels die het kader vormen voor dat beleid, daartoe niet beperkt. Ook niet-Europees te beschermen natuur is en blijft duidelijk in beeld van de rechtsnormen.

Voor bepaalde natuurwaarden lukt het bereiken van het standstillbeginsel beter dan voor andere, en dat om uiteenlopende redenen. Het valt niet te ontkennen dat er voor bepaalde natuurwaarden nog een weg af te leggen is. Het bereiken van het standstillbeginsel vereist een blijvende inspanning om het bestaande instrumentarium te blijven toepassen. Ik ben me daar ten eerste van bewust en ik blijf me daarvoor inzetten. Om de slagkracht van bestaande instrumenten te vergroten, heb ik recent initiatieven genomen om de instrumenten uit het Natuurdecreet open te stellen voor iedereen, waar ze vroeger voorbehouden waren voor terreinbeherende verenigingen. Wat betreft de Europees te beschermen soorten, volg ik de monitoringresultaten van nabij op. Uiteraard wordt er bijgestuurd wanneer dat nodig zou zijn.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp·a): Ik dank u voor uw zeer uitgebreide antwoord, minister.

Ik wil om te beginnen op dat laatste inpikken door te zeggen dat uit de studies blijkt dat het nodig is om bij te sturen. Ik betwist niet dat er een aantal positieve resultaten zijn en ik heb in mijn inleiding ook gezegd dat het mij niet specifiek en alleen maar gaat over het adviesbeleid van het ANB. Maar er blijkt wel nog altijd een probleem te zijn met het halen van onze ambities en met het beschermen van een aantal essentiële soorten en met de soortenrijkdom in Vlaanderen in het algemeen.

Ik noteer met veel genoegen dat er inderdaad op het vlak van akkervogels positieve resultaten zijn. Ik ga die niet betwisten. De term 'vogelakkers' was mij niet bekend maar klinkt mij boeiend in de oren. Vogelweiden klinken mij aangenamer, maar daar is nog altijd een probleem. Daar zijn de resultaten belangen niet zo positief. Daar ligt nog een immense opdracht. Ik hoop dat het bijsturen van het vergunnings- of het ondersteuningsbeleid of wat dan ook, effect heeft. Er is nog bijzonder veel werk aan de winkel. Ik wil u oproepen om de hand aan te ploeg te slaan, al is dat hier een beetje een foute term. Begin eraan, minister. We lopen met de dag meer achterstand op. Sommige dingen gaan en komen niet meer terug.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de cel Vlaamse en strategische investeringsprojecten (VIP-cel) – 1453 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de evaluatie van de cel Vlaamse en strategische investeringsprojecten (VIP-cel) en de complexe projecten – 1507 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, ik zal proberen de kortste vraag ooit te stellen.

Minister, het aantal private dossiers in VIP (Vlaamse en strategische investeringsprojecten) is bedroevend laag. Nochtans is dit een zeer belangrijk en goed verhaal dat in 2012 is aangekondigd.

Wie bepaalt of een project in aanmerking komt voor VIP? Welke criteria worden hierbij gehanteerd? Hoe verklaart u het zeer beperkte aantal private projecten in de VIP-dossiers?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, VIP is een verhaal van november 2012. We lezen in de beleidsbrief dat iedereen VIP zou moeten worden en dat de VIP-begeleiding jaarlijks honderden dossiers in goede banen zou leiden. Er is wel nog steeds geen evaluatie zodat het moeilijk te vatten is wat de geobjectiveerde afwegingen en prioriteringen waren.

Daarnaast is er het verhaal van de complexe projecten dat in werking is getreden op 1 maart 2015 en gebaseerd is op het decreet Complexe Projecten van 2014. Het decreet maakt het mogelijk om via een geïntegreerd proces voor een complex project zowel de noodzakelijke bestemmingswijziging door te voeren als de benodigde vergunningen te verlenen. Deze nieuwe procesaanpak zou ervoor zorgen dat bepaalde projecten binnen een aanvaardbare termijn kunnen worden gerealiseerd. Op de website van complexe projecten zien we dat er nog maar zeven dossiers zijn met een startbeslissing. Het gaat om projecten die niet worden gedragen door private initiatiefnemers, maar eerder door een aantal overheidsinstanties. Het gaat onder andere over mobiliteitsdossiers en over het industrieterrein Op de Berg dat wordt getrokken door het Regionaal Landschap Kempen en Maasland.

Minister, hoe evalueert u de werking en de resultaten van zowel de VIP-cel als van het decreet Complexe Projecten? Welke vooruitgang stelt u vast? Voldoen zowel de VIP-cel als de complexe projecten aan de verwachtingen? Bereikt men via deze aanpak de vooropgestelde doelstellingen van een snellere oplossingsgerichte en geïntegreerde besluitvorming? Zo ja, kunt u dit cijfermatig ondersteunen in relatie tot vergelijkbare dossiers die volgens een ander procesverloop zijn gerealiseerd? Indien niet, welke aanpassingen plant u om wel tot snellere oplossingsgerichte en geïntegreerde besluitvorming te komen? Kunt u de procedure en de daarbij geobjectiveerde afwegingscriteria toelichten waarvan de VIP-begeleiding wordt toegezegd? Op welke manier wordt dit nader geofficialiseerd zodat de betrokken instanties weten waartoe men zich heeft geëngageerd? Voorziet u in een eerste jaarverslag over de VIP-werking van het afgelopen jaar 2016? Of wanneer wordt daar een beleidsmatige evaluatie aan gekoppeld?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik ben het niet mee eens met de stelling dat de VIP-werking zijn doel zou missen. Kijk bijvoorbeeld naar de 160 schoolprojecten die binnen Design Build Finance Maintain (DBFM) zijn opgestart in het kader van Scholen voor Morgen. Slechts een dossier van de 160 is aanhangig bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De overige projecten zijn reeds in gebruik of in uitvoering en beschikken over een uitvoerbare vergunning. Dat toont dus aan dat de VIP-werking wel degelijk zijn effect niet mist en dat het gemakkelijker is om via dat traject dossiers vooruit te helpen.

Oorspronkelijk was de opzet om de VIP-begeleiding enkel en alleen toe te passen binnen de bijzondere procedure voor aanvragen van Vlaamse actoren. Al van in het begin werd de nood gevoeld om dit open te trekken. Dat is ook gebeurd. Bij de totstandkoming van de VIP-werking was ook de rol van de gouverneur als turbomanager en van het ministerieel bemiddelingscomité enkel binnen officiële vergunningsaanvragen te situeren. Ook dat is verruimd tot bij niet-officiële aanvragen. Intussen zijn ook aanvragen met een milieutechnisch aspect gefaciliteerd door de VIP-cel. Een treffend voorbeeld zijn de windturbineprojecten. Ook MER-procedures en planningsinitiatieven van VIP's die in een laatste fase uitmonden in een omgevingsvergunningaanvraag krijgen begeleiding op maat.

De VIP-werking die ook van toepassing is op de complexe projecten illustreert hoe een administratie proactief kan inspelen op noden die zich voordoen in de realisatie van projecten. Natuurlijk is het ook de bedoeling dat er een faciliterende en een begeleidende rol wordt vervuld. Dat is maatwerk. Je kunt dat niet allemaal op dezelfde manier laten verlopen.

In het kader van de VIP-werking wordt niet zozeer gestreefd naar een tijdswinst binnen de officiële vergunningsaanvraagprocedure, maar eerder naar het boeken van tijdswinsten over het hele traject, van aanzet tot realisatie. Essentieel is draagvlakvorming. Dat gebeurt door meer werk te maken van informeel vooroverleg. Dat leidt er vaak toe dat de doorlooptijd van 60 dagen binnen de bijzondere procedure herleid wordt tot kortere periodes, vaak maar van 20 tot 30 dagen.

Het vooroverleg biedt het voordeel dat er een optimale begeleiding is van het te doorlopen proces.

Vaak is het zo dat in het streven naar een consensus een aantal pasmunten moeten worden aangereikt. Dit leidt tot een verbreding van het draagvlak en vanuit de ervaring van de VIP-cel blijkt dat ook het bieden van een hogere ruimtelijke kwaliteit vaak doorslaggevend is. De consensus veronderstelt een akkoord met alle betrokken actoren op alle beleidsniveaus. Ik wil hier nogmaals verwijzen naar 'Scholen van Morgen'.

Ook het verhogen van het realisatiegehalte van het eigenlijke project behoort tot de streefdoelen van de VIP-cel. Vaak wordt er getracht te komen tot een aantal synergieën met andere projecten die elkaar op een positieve manier kunnen ondersteunen en aanvullen. Een project goedkeuren met het achterliggende idee dat andere projecten die hier mogelijk op aansluiten niet worden gehypothekeerd, is uiteraard een evidentie.

Er kunnen geen exacte cijfers worden gegeven. Het is namelijk niet mogelijk om vast te stellen hoeveel procedures bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen worden vermeden door dit traject. Het zijn vooral die procedures die leiden tot een vertraging van de realisatie van het eigenlijke project. De omgevingsvergunning zal daar ook een belangrijke bijdrage leveren.

Het zijn de schaal en het strategisch karakter van het project die bepalend zijn om het project een VIP-statuut te geven. Vandaar is het uiteraard normaal dat grote infrastructuur- en windenergieprojecten meer voorkomen op de lijst dan particuliere projecten. Ook het subsidiariteitsprincipe heeft hier een belangrijke invloed op. De toekomstige schoolprojecten zullen ook allemaal opnieuw een VIP-statuut krijgen.

Misschien is een van de grote voordelen van de VIP-procedure wel dat deze niet is verankerd in decretale bepalingen en dus ook niet hoeft te worden geofficialiseerd. Er zijn geen termijnen, alles is maatwerk. Dit heeft ook zijn grote verdienste.

Alle officiële actoren worden betrokken in het proces en er wordt verwacht dat de actoren aanwezig zijn met een mandaat.

Het is de centrale projectleider binnen het departement Ruimte Vlaanderen die bepaalt of een dossier een VIP-statuut krijgt. Deze werkwijze garandeert de uniformiteit wat betreft het toekennen van een VIP-statuut binnen mijn administratie. Het is een manier om erover te waken dat in alle dossiers de lat even hoog wordt gelegd.

Op termijn zal de toekenning van een VIP-statuut worden beperkt tot de dossiers die geagendeerd worden op de provinciale omgevingsvergunningscommissie (POVC) en gewestelijk omgevingsvergunningscommissie (GOVC). De VIP-cel is wel bereid om ook lokale strategische projecten op gemeentelijk en provinciaal niveau die tot op heden niet gedetecteerd zijn, een VIP-statuut te geven wanneer zij worden aangemeld.

Ik zie niet de noodzaak in om een jaarrapport op te stellen. De lijst van VIP-projecten wordt door de VIP-cel zelf heel nauwkeurig bijgehouden. Daaruit blijkt dat de VIP-begeleiding erin slaagt om ongeveer vier op vijf dossiers tot een goed einde te brengen. Mijn diensten blijven dit uiteraard verder opvolgen, maar daar een heus jaarrapport van maken, lijkt me opnieuw bijkomende rompslomp. Een evaluatie gebeurt op basis van de gegevens, maar we hoeven onze tijd niet te stoppen in het maken van een afzonderlijk jaarrapport, we kunnen die beter besteden aan de begeleiding van de projecten.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Ik blijf een beetje op mijn honger, maar niet zozeer inzake uw antwoord. Zowel het VIP-verhaal als het verhaal van de complexe projecten kan moeilijk demareren richting de private sector terwijl je intuïtief heel sterk voelt dat daar een enorme nood en behoefte aan is. Ik ben dan ook op zoek naar de manier waarop we meer ingang kunnen vinden in het aantal aanmeldingen en dossiers dat wordt meegenomen dan vandaag het geval is. Dat vleugje voluntarisme zat niet in uw antwoord vandaag. Dat is begrijpelijk want u hebt lang moeten wachten voor u mocht optreden na de hoorzitting. Maar ik zou het wel fijn vinden indien we voor zowel VIP- als complexe projecten een actieplan zouden hebben waarin staat hoe we ervoor kunnen zorgen dat er meer komen, zeker in de private sector in Vlaanderen zodat we daar volgend jaar positieve feedback over krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Ik zit een beetje op dezelfde lijn. We moeten inderdaad proberen zoveel mogelijk projecten versneld uit te voeren. Dat was ook de bedoeling van de commissie-Berx en -Sauwens.

U zegt terecht dat het niet alleen over snelheid gaat maar ook over maatwerk en het creëren van een draagvlak. Ik denk dat sowieso heel wat dossiers daar baat

bij zouden hebben. Ik meen me ook te herinneren dat er in de beleidsbrief of -nota van uit was gegaan dat iedereen een VIP-behandeling en maatwerk zou moeten kunnen hebben en dat draagvlak zou moeten creëren. Maar dan zou het ook de bedoeling moeten zijn dat er nadien geen beroepen vallen.

Er zijn weinig beroepen bij schoolprojecten. Is dat ook bij die andere projecten? Als we dan kijken naar het verhaal van de windturbines, dan moeten we vanuit het verleden vaststellen dat daar veel vaker alsnog tegen in beroep werd gegaan. En dan is de tijdwinst uiteraard zoek.

Wat de complexe projecten betreft, hebben we een heel transparante website, waar de zeven projecten die zijn aangemeld, kunnen worden opgevolgd en gecontroleerd, met telkens een link naar het project. Dat is interessant.

Wat de VIP-projecten betreft, is dat niet het geval. U had het over 160 schoolprojecten en een aantal windturbineprojecten, maar we hebben er weinig zicht op of die effectief resultaten boeken.

Vandaar dat mijn vraag was dat als we dat volledig in kaart kunnen brengen en cijfermatig kunnen aanschouwen, we er een zicht op hebben of er een bijsturing moet gebeuren dan wel of alles in orde is en er nauwelijks in beroep wordt gegaan tegen zulke dossiers. Dit zijn toch een aantal belangrijke elementen. Ik wil geen pleidooi houden voor extra administratieve overlast, zeker niet, maar ik denk wel dat het belangrijk is. Er is een decreet inzake VIP-projecten van 2012. We zijn nu vijf jaar verder. We zouden nu toch moeten weten of er op grond van een evaluatie, een bijsturing nodig is of niet.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik begrijp wel een beetje de teleurstelling, maar u moet wel begrijpen dat we natuurlijk geen VIP-project kunnen opdringen. Men moet als aanvrager akkoord gaan om daar in te stappen. Men moet ook een beetje reclame maken voor zichzelf wanneer het goed loopt, maar die vraag moet wel komen. We kunnen het niet opdringen aan de initiatiefnemer. Ook niet alle vergunningen verlopen op Vlaams niveau. Als de vraag komt, kunnen wij ook meer complexe projecten vanuit onze diensten begeleiden. Het komt er misschien op aan om het nog beter bekend te maken en nog meer te promoten. Daar zal deze vraag zeker toe bijdragen, waarvoor dank.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Op het moment dat het omgevingsbesluit er zal zijn, zal zo'n VIP-project nog interessanter zijn. Als je weet dat je met je dossier in aanmerking komt voor een omgevingsbesluit, dan zal een private partner nog meer geïnteresseerd zijn in een goed vooroverleg zodat het omgevingsbesluit goed loopt.

Minister, ik dank u om dit op te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Het is sowieso goed om het verder op te volgen.

Ik heb nog een kleine bedenking. Ik ben niet honderd procent zeker of het nu nog zo is, maar op de website van de strategische projecten en de complexe projecten was de website van Ruimte Vlaanderen voor de VIP-projecten nog altijd in onderzoek, dacht ik. Het zou handig zijn om daarmee verder te kunnen, maar u hoeft er vandaag niet op te antwoorden.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een verdeling van de korting op het vast recht in de waterfactuur in geval van co-ouderschap na scheiding
– 1456 (2016-2017)**

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, vroeger verbleven kinderen na de scheiding of het uiteengaan van hun ouders meestal voor het grootste deel van de tijd bij een van de ouders, en gingen ze regelmatig bij de andere ouder op bezoek. De ene ouder had het zogenaamde hoederecht, de andere bezoekrecht. Sinds een aantal jaren kunnen de voormalig gehuwden, feitelijk of wettelijk samenwonenden ook opteren voor verblijfsco-ouderschap en wordt dit ook bij voorkeur door de rechtbank opgelegd. In dat geval verblijven de kinderen evenveel tijd bij elk van de ouders. Hun officiële domicilie hebben de kinderen slechts bij één van de ouders.

Ik heb een vraag met betrekking tot de gevolgen die dat heeft voor de waterfactuur. Het gevolg van de domiciliëring op één plaats – die wij allemaal onderschrijven en het is juridisch ook niet mogelijk om zich op twee plaatsen te domiciliëren – is dat de korting van 20 euro per gedomicilieerde die op het vast recht per wooneenheid wordt toegepast, enkel wordt doorgevoerd voor de wooneenheid waar het kind officieel gedomicilieerd is. Dat betekent dat de co-ouder waar de kinderen gedomicilieerd zijn, wel recht heeft op die korting, maar de andere co-ouder waar de kinderen niet gedomicilieerd zijn, niet. Nochtans verblijven de kinderen even vaak bij de ene als bij de andere ouder.

Tijdens de hoorzitting die recent werd georganiseerd in de commissie Welzijn, met betrekking tot het voorstel van resolutie van collega's Genez en Hostekint over de gevolgen van gedeeld verblijf, stelde de Gezinsbond voor de korting op het vast recht te verdelen over de woonentiteiten van beide ouders.

Minister, ik wil het bruggetje maken naar het verblijfsregister dat sinds januari 2016 in werking is. Met het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 tot vaststelling van de informatie die opgenomen wordt in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister, werd de mogelijkheid gecreëerd om in het bevolkingsregister te vermelden dat een niet-ontvoogde minderjarige af en toe of voor de helft van de tijd verblijft bij de ouder bij wie hij of zij niet is gedomicilieerd. Ter zake lanceerde ik in 2008 al een wetsvoorstel als Kamerlid. De mogelijkheid van het verblijfsregister biedt, naar mijn mening, immers een meerwaarde, voor gemeenten zelf die weten wie op hun grondgebied verblijft, voor de inwoners bij wie een kind op regelmatige basis verblijft maar niet is ingeschreven, en voor de kinderen zelf die daardoor onder meer aanspraak kunnen maken op kortingen voor het zwembad of de speelpleinwerking bijvoorbeeld.

Omdat niet altijd duidelijk is waar de kinderen na de scheiding van hun ouders verblijven, en dit mogelijk ook voor een verdeling van de korting op het vast recht van de waterfactuur een probleem kan stellen, kan dit verblijfsregister mogelijk een oplossing bieden. We moeten alleszins vermijden dat er grote discussies ontstaan tussen partners en dat de watermaatschappijen hierdoor heel wat rompslomp zouden hebben en worden betrokken in die discussie.

Een bijkomend voordeel zou kunnen zijn dat het verblijfsregister ook aan bekendheid en gebruik wint. Want het is toch nog niet overal even bekend. En

ouders maken er nog niet altijd gebruik van. Ongetwijfeld zijn er ook nog een aantal praktische problemen ter zake.

Minister, wat is uw standpunt met betrekking tot een gelijkmatige verdeling van de korting op de waterfactuur per gedomicilieerd kind dat zich bevindt in een geval van gelijkmatig verdeeld verblijf na scheiding van de ouders?

Denkt u dat een koppeling met het verblijfsregister een oplossing ter zake zou kunnen bieden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Schryvers, het is niet de eerste keer dat wij het in de commissie hebben over co-ouderschap en de waterfactuur. Vroeger speelde co-ouderschap mee bij de toekenning van de 15 kubieke meter kosteloos drinkwater per gedomicilieerde persoon. Maar nu speelt dit mee bij het toekennen van de korting op het vast recht en de volumeschijven van 30 kubieke meter per gedomicilieerde.

Automatische toekenning van rechten wordt inderdaad vooropgesteld en ik ben daar absoluut voorstander van. Reeds van bij de start van het systeem om per gedomicilieerde gebruiker een korting en een volumeschijf van 30 kubieke meter te geven, werd vooropgesteld dat de toekenning maximaal automatisch moest verlopen met een minimale – en dat vind ik heel belangrijk – administratieve last en opvolging voor zowel de klant als de drinkwaterbedrijven. De toekenning van de korting op het vast recht en de berekening van het basis- en comforttarief gebeurt vanuit één officiële bron, zijnde het Rijksregister.

Ik sluit me aan bij de stelling dat een correcte verdeling van kosten bij co-ouderschap de regel is. Ik wil wel beklemtonen dat het niet zo'n evidente zaak is om dit technisch te gaan toepassen. Zo kunnen de ex-partners abonnee zijn bij twee drinkwatermaatschappijen en kan de verblijfssituatie van de kinderen variëren.

De vraag stelt zich ook in welke mate de beide partijen onderling het best geplaatst zijn om hiervoor een correcte regeling uit te werken of dat er het best afspraken worden gemaakt. Naast de kosten verbonden aan het waterverbruik zijn er nog andere kosten, zoals elektriciteit, maar ook andere die daaraan verbonden zijn.

Net daardoor dreigt het systeem van een gesplitste toekenning van de korting op het vast recht problematisch te worden, gezien het uitgangsprincipe van een transparante, eenduidige, kostenefficiënte en automatische toekenning.

Een verblijfsregister kan een mogelijke piste zijn die uiteraard nader wordt onderzocht in samenspraak met de drinkwaterbedrijven. Wanneer de drinkwaterbedrijven de noodzakelijke informatie voor een correcte aanrekening via dezelfde of een analoge wijze automatisch kunnen ontvangen en verwerken, is dat een oplossing. Het systeem moet zo worden ontwikkeld dat de korting en de volumeschijf voor het kind worden herverdeeld over de twee ouders.

Het blijft van groot belang dat aangeleverde informatie op eenzelfde manier kan worden geïnterpreteerd en aansluit bij de reële verblijfssituatie. We kunnen niet van de klantendiensten van de drinkwatermaatschappijen verwachten dat zij een inhoudelijke beoordeling gaan doen over die verblijfssituatie.

We zijn bezig met een evaluatie van de drinkwaterfactuur. Dat wordt daarin zeker meegenomen. Het beste zou zijn dat we een globale, goede, sluitende regeling hebben, met zo min mogelijk administratieve rompslomp, voor alle kosten of kortingen die we toekennen vanuit de overheid. Dat lijkt mij nog altijd de beste manier. Maar

uiteraard ben ik graag bereid, als er een oplossing kan komen, om dat mee te nemen in die evaluatie, op basis van de elementen die ik hier heb meegenomen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik ben heel tevreden met uw antwoord. Ik denk dat we allemaal dezelfde uitgangspunten onderschrijven.

Als je zegt: 'Er is een korting. In het geval van co-ouderschap kan die gemakkelijk worden verdeeld', dan denk ik dat we in principe wel allemaal onderschrijven dat het zou moeten kunnen wanneer de kinderen echt gelijkmatig verdeeld op de twee adressen verblijven. Maar in de praktijk is dat natuurlijk niet zo eenvoudig, omdat ze maar op één plaats zijn ingeschreven en omdat de koppeling met het verblijfsregister natuurlijk niet zo eenvoudig is. Enerzijds zijn nog niet alle kinderen ingeschreven in het verblijfsregister. Anderzijds is de mate van verdeling binnen dat verblijf daarin nog niet opgenomen. En het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn om een apothekersrekening te maken met een verdeling in functie van hoeveel dagen een kind waar verblijft.

Maar het algemeen principe dat, wanneer kinderen gedeeld evenveel tijd bij de ene ouder als bij de andere verblijven, de korting op die waterfactuur ook wordt gedeeld, is misschien het meest voor de hand liggende, meer nog dan een aantal andere zaken. Ik denk dat we dat allemaal onderschrijven.

Ik ben heel tevreden dat u het onderzoek daarnaar wilt meenemen in de evaluatie en dat u samen met de watermaatschappijen zult bekijken hoe we daarmee kunnen omgaan. Ik denk dat we daarover nog zullen horen in de toekomst.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de recentste cijfers met betrekking tot de handhaving van de ruimtelijke ordening – 1510 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): In de commissie van maart 2016 hebben we het al kort gehad over de daling van het aantal processen-verbaal tegen bouw-overtredingen. Iedereen was het erover eens dat een halvering, zoals ze toen vaststelden, toch wel zeer opvallend was en dat dit moest worden opgevolgd.

Een jaar later stel ik vast dat er opnieuw een grote daling is van het aantal pv's. De vraag rijst dan: 'Is de burger zoveel braver geworden?' U zou zeggen 'ja', maar ik betwijfel dat. Uit recente cijfers op de website Ruimte Vlaanderen blijkt dat het aantal processen-verbaal voor misdrijven tegen de ruimtelijke ordening in 2016 drastisch gedaald is ten opzichte van de voorgaande jaren.

De daling is vooral te noteren bij het aantal pv's door gemeenten en de politie: in de eerste 6 maanden van 2016 werden 'slechts' 787 processen-verbaal opgesteld, ten opzichte van 2631 in 2015 en 2846 in 2014. Wat de processen-verbaal door het agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) betreft, waren dat er 332 in de eerste 6 maanden van 2016, ten opzichte van 602 in 2015 en 765 in 2014. Dat aantal lijkt dus veeleer constant.

Wat het aantal bekrachtigde stilleggingen betreft, is er toch ook weer een zeer grote afname. Zo daalde het aantal bekrachtigde stilleggingen door het agentschap

Inspectie RWO volgens de website van 140 in 2014 tot 79 in 2015 en amper 26 in 2016, zij het dan voor de eerste helft van 2016.

Minister, mijn vraag is een paar keer verschoven, en sinds ik die vraag heb ingediend, staan de cijfers voor 2015 ondertussen ook op de site van Ruimte Vlaanderen. Ik had het vooral over de eerste helft van 2016. Het gaat dan over het Handhavingsrapport Ruimtelijke Ordening 2015 van de Vlaamse Hoge Handhavingsraad voor Ruimte en Milieu (VHRM). Daar lezen we toch ook weer enkele opmerkelijke cijfers. Het aantal pv's door het agentschap Inspectie RWO bedroeg 739 in 2015, het aantal pv's door de politie 675, het aantal pv's door de gemeenten 1230.

Veel cijfertjes, maar we weten dat het nieuwe Handhavingsprogramma Ruimtelijke Ordening eind 2015 werd goedgekeurd. De kern van dat beleidsplan is dat de verantwoordelijkheid op het vlak van handhaving wordt gedeeld door de Vlaamse overheid, de lokale besturen en de parketten. In het handhavingsprogramma is het bepalen van criteria voor gewestelijke prioriteiten en het afstemmen van prioriteiten tussen de verschillende niveaus een belangrijke uitdaging. De gemeentelijke overheden moeten daarbij ook hun rol kunnen spelen en hun eigen handhavingsbeleid kunnen uitoefenen. Dat is hier ook al eerder gezegd. In december 2016 werden de gewestelijke en de gezamenlijke handhavingsprioriteiten vastgelegd.

Minister, kunt u meer duiding geven bij die gewestelijke en gezamenlijke prioriteiten? Hoe zijn die tot stand gekomen? Hoe wordt erover gecommuniceerd met de andere handhavingsactoren? Hoe evalueert u de recentste handhavingscijfers? Laat ons zeggen, misschien die van 2015 ook al, maar toch zeker ook die van de eerste helft van 2016. Wordt er meer ingezet op preventieve maatregelen?

In de commissievergadering van 8 maart 2016 zei u dat de studie klaar was met betrekking tot de mogelijkheden om gemeenten te ondersteunen, te financieren in hun taken met betrekking tot handhaving, en dat u zou bekijken hoe een en ander kon worden geïmplementeerd. Wat is vandaag de stand van zaken met betrekking tot de implementatie van die studie?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, het Handhavingsprogramma Ruimtelijke Ordening van 18 november 2015 biedt eigenlijk de handvaten om een prioriteitenbeleid te bepalen voor de gewestelijke inspectie. De prioriteiten zijn nodig omdat je niet alles evenveel en voor honderd procent kunt handhaven. Uiteraard wordt alles gecontroleerd en gehandhaafd, maar je moet toch wel ergens een toetsingskader hebben en goed weten wat de prioriteiten zijn.

Men kan enerzijds de gewestelijke prioriteiten onderscheiden, onze eigen prioriteiten dus, en anderzijds de gezamenlijke prioriteiten, die het gewest mee opneemt in functie van het lokale handhavingsbeleid. Hoe zijn die gewestelijke en gezamenlijke prioriteiten tot stand gekomen? Dat gebeurde aan de hand van een ruime bevraging. Voor de gewestelijke prioriteiten werden de handhavingspartners in het najaar van 2015 en het voorjaar van 2016 via diverse kanalen bevraagd, via de Handhavingscommissie RWO, de stuurgroep Handhaving RO en de VHRM. In die overlegorganen zijn alle handhavingspartners vertegenwoordigd: de gewestelijke diensten, de lokale besturen, de provincies, politie en parket. Door hun samenstelling werd ook de focus op de gezamenlijke handhavingsprioriteiten van Leefmilieu, Onroerende Erfgoed, Wonen en Ruimtelijke Ordening gelegd.

Voor de gezamenlijke prioriteiten werd begin juli 2016 een oproep gelanceerd aan alle steden en gemeenten om tegen eind augustus 2016 hun insteken voor dat gezamenlijke prioriteitenprogramma te bezorgen. Er kwam een respons van 47 steden en gemeenten. Op de website van Ruimte Vlaanderen werd de

goedkeuring van de prioriteiten door de Vlaamse Regering meegedeeld en zijn de stukken te vinden. Aan de steden en gemeenten werd bijkomend feedback gegeven over de resultaten. De afdeling Inspectie en Handhaving Ruimtelijke Ordening bij het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) staat nu in voor de operationeel maken op het terrein, en ook voor de samenwerking.

Wat de evaluatie van de recentste cijfers betreft, wil ik nog geen conclusie trekken. De cijfers voor 2016 hebben alleen betrekking op het eerste semester. Een correcte vergelijking met de vorige jaren is dus mogelijk als we alle cijfers hebben, en dan gaan we dat uiteraard doen. Ik wil bij de evaluatie van de cijfers ook de handhavingspartners zelf betrekken. Zoals u weet, heeft de VHRM de opdracht om jaarlijks een handhavingsrapport op te maken. In dat kader wordt aan de partners gevraagd om ook duiding te geven bij de cijfers. Een correcte analyse laat me toe om inderdaad een gericht beleid te voeren.

Wat de studie betreft met betrekking tot de mogelijkheden om gemeenten te financieren, is een van de aanbevelingen om de middelen die de inzet van bepaalde handhavinginstrumenten genereert, ook te laten toekomen aan de lokale besturen. Het lijkt me ook logisch dat die vraag wordt gesteld. De inning op zich kan al dan niet verder op gewestelijk niveau gebeuren. Ik ga in principe akkoord met die aanbeveling. De realisatie ervan op dit moment is niet zo vanzelfsprekend, gelet op de transitie en de inwerkingtreding van de bestuurlijke handhaving, die daar ook allebei een invloed op hebben.

Eenmaal we die fase voorbij zijn, zijn we van plan om die financiering naar de lokale handhavende overheden verder uit te werken. Ik sta daar helemaal achter. Het heeft wat vertraging door de hele omwenteling die we nu tegen 1 april aan het meemaken zijn binnen onze diensten: de fusie van Ruimte en Leefmilieu.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, handhaving is nooit een doel op zich. Dat is voor ons ook zo. Maar als het parlement een aantal regeltjes oplegt, blijft het belangrijk dat die worden gevolgd, anders heeft het allemaal weinig zin.

Nog iets over die gewestelijke prioriteiten. Ik lees dat de belangrijke aandachtspunten daar zijn: inbreuken in signaalgebieden en overstromingsgevoelige gebieden; het niet naleven van voorwaarden in de vergunning; illegale ontbossingen en reliëfwijzigingen; en dan ook inbreuken 'strijdig gebruik'. Wat dat laatste betreft, denk ik, die, zoals u weet, van de kust ben, automatisch aan de permanente bewoning in de weekendverblijven of weekendverblijfparken. Deze thematiek is hier ook al meerdere keren aan bod gekomen. Ik heb u daar niet zo lang geleden nog een schriftelijke vraag over gesteld. U zei toen dat u weinig cijfers hebt over het aantal pv's en wat daarmee gebeurt. Ik hoor vandaag op het terrein steeds meer frustratie en ergernis bij lokale besturen die daar iets aan willen doen en die dat in het verleden ook gedaan hebben, maar die dan op een bepaald moment gehinderd werden door een paar uitspraken waardoor ze niet meer kunnen doen wat ze deden. En wat deden ze? Ze maakten een pv op wanneer ze dat strijdig gebruik vaststelden. Dat leidde dan tot een stillegging. Dat werd dan bekrachtigd door de Inspectie RO. Dan konden ze verder. Die bekrachtiging gebeurt nu niet meer. De gemeenten die willen optreden, maken weliswaar nog een pv, maar die pv's worden niet meer bekrachtigd door de Inspectie RO.

Minister, u hebt toen een omzendbrief gestuurd, maar die zou verfijnd worden. Ik denk dat die nieuwe omzendbrief er nog altijd niet is. Ik zou u toch willen vragen om dat eens te bekijken. Het is een heel complexe materie. We weten dat er nog altijd een federale link is, namelijk de verplichting dat men mensen domicilieert, ook op plaatsen waar dat volgens onze Vlaamse regelgeving inzake ruimtelijke ordening niet hoort. Ik wil u toch vragen om dat nog eens te bekijken.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, uw laatste element gaat over het historisch passief. Maar er is een uitspraak van het Hof van Cassatie. Wij kunnen daar niet onderuit. Die uitspraak wordt toegepast. Maar het klopt dat onze diensten op dit moment werken aan een draaiboek om dat op het terrein goed te laten verlopen. De uitspraak van het Hof van Cassatie is echter wat ze is en wordt in die zin toegepast. Er wordt gewerkt aan een oplossing.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.